

kunne kalde den, er stabil og høj, så vil vi kunne nå frem til en situation, hvor man ikke behøver give pristilskud til de mest markedsmodne former for vedvarende energi.

O.k. Har vi så tid til at sidde og vente på, at den pris forbliver stabil år efter år, at investorerne på markedet, der skal investere i f.eks. vindmøller, vil have tillid til, at prisen ikke bare er stabil i 2 år, men at den er stabil i 10 år, så vi altså er fremme i 2018? Har vi tid til at sidde og vente på det? Nej, vi har i hvert fald ikke tid til det.

Det kræver en meget stor kynisme, hvis man ikke også laver andre tiltag. Så er man i den situation, som statsministeren var i for 7 år siden, hvor han sådan set mente, at klimatruslen var til at overse. Tilsyneladende har skatteministeren arvet den tænkning eller den mentalitet, at det ikke behøver at gå så pokkers stærkt. Så kan man sige, at det da er godt, at der er andre i regeringen, der har lidt mere travlt, og at det derfor faktisk lykkedes at lave en aftale om pristilskud til vindmøller, også på havet, og til biomasse.

De, der har arbejdet med det her i mange år og kender energisystemet, ved, at det er nødvendigt at komme ned fra tegnebrættet – jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at han også skal høre efter, når jeg taler, ligesom jeg skulle høre efter, da ministeren talte. Det er simpelt hen nødvendigt, at skatteministeren kommer ned fra det der tegnebræt, hvor man laver nogle fine beregninger og siger, at det her kan komme til at fungere under den og den forudsætning, og så venter vi. Vi har ikke tid til at vente.

Så vil jeg gerne rette skatteministeren i en misforståelse. SF er ikke imod kvotesystemet. Vi har været med til at indføre det, og vi har arbejdet systematisk for, at det bliver et velfungerende system. Det har ikke altid været med den helt store opbakning fra regeringen, men det er dog lykkedes at slæbe regeringen med et stykke ad vejen, og derfor arbejder vi også for, at den eksisterende kvoteordning fremover bliver langt mere velfungerende.

Men det fjerner ikke behovet for, at vi skal have energiforbruget ned. Det fjerner ikke den kendsgerning, at vi har aftalt, at energiforbruget skal ned hele vejen rundt, og det fjerner ikke det faktum, at der i regeringen tilsyneladende er total modstrid mellem en klima- og energiminister, der laver »Spar et ton«-kampagne, og en skatteminister, der siger, at det her ingen effekt har.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 16:20

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Man kan jo godt undre sig over den megen opstandelse, når skatteministeren tilsyneladende er enig i, at det er rigtig fornuftigt at spare på energien, og når ingen kan være i tvivl om, at det her beslutningsforslag vil føre til energibesparelser og ikke gøre ondt på nogen. Hvis man ellers var resultatorienteret – hvilket jeg godt vil erkende at ideologi en gang imellem kan blokere for – så ville man vel i grunden være glad for det her forslag. Jeg syntes bare, at vi skulle mindes om, hvad forslaget i grunden handler om.

Så syntes jeg jo, at det var dejligt at høre om det der med sandhedens flamme. I min ungdom, da jeg var lidt mere venstreorienteret, end jeg er i dag, var der mange mindre grupperinger, som udgav flammende tidsskrifter. De hed tit noget med flammen og gnisten, og de var alle sammen præget af én ting, nemlig at de ikke var i tvivl om, hvad sandheden var, og at de heller ikke var i tvivl om, hvad virkeligheden var. Det er rart at høre, at vi har en skatteminister, der er besjælet af den samme ungdommelige iver.

Men jeg vil bare sige, at når man f.eks. ser på, hvad klimaministeren sagde om Det Miljøøkonomiske Råd, da de kom med deres rapport, og når man lægger mærke til, hvad regeringen er i stand til at sige om Det Økonomiske Råd, når de ytrer sig om boligbeskatning, så skal man måske passe på med at hæve dem op foran sig som sandhedens fakkell. Det kunne risikere at blive overtaget af andre.

Til sidst vil jeg bare sige, at realiteten om kvotesystemet er, at det ikke har fungeret, og at ingen med sikkerhed kan sige, at det kommer til at fungere. Hvad vi ved, er, at EU forventer at løse en stor del af den begrænsning i CO₂-udslippet, som man skal gennemføre, ved at købe kvoter i udlandet, i tredjeverdenslande. Hvad vi også ved, er, at når mennesker, som har forstand på miljøeffekterne af det, man gør, undersøger, hvad der sker med de kvoteindkøb, som man i dag foretager, med de investeringer, man laver med henblik på at flytte forpligtelsen fra Danmark til tredjeverdenslande eller for den sags skyld relativt rige lande uden for Europa, så kan de konstatere, at den miljø- og CO₂-mæssige konsekvens ganske ofte ikke er nær så positiv.